

OPINIONS

ESTRANYES CONNIVÈNCIES

Roger Pons

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

MUGUET, JO NO ET CONEC...

Martí Domínguez

14

L'OMBRA DEL PASSAT

Jordi Tejel

15

LA RENDA BÀSICA...

D. R. / C. P. / J. L. L. B.

"JALOUIN", EN ESPANYOL

Josep Vicent Marquès

16

LITERATURA ESCOCESA

Isabel-Clara Simó

EL DELICTE DE CADA DIA

Salvador Cot

17

SUPERVIVÈNCIA D'ISRAEL

Llibert Ferri

EL TGV MEDITERRANI

Pere Martí

18

EMPRESSES AMB PASSAT

Pau Viciano

GRÀCIES, REPSOL!

Albert Closas

19

LA SANG JUEVA

Joan F. Mira

82

La polèmica de dies enrere sobre qui pagarà el pas del tren d'alta velocitat per l'aeroport del Prat de Llobregat ha estat més un espectacle polític amb molts focs artificials que no pas una discussió seriosa. Un espectacle en el qual, involuntàriament, les autoritats catalanes han representat el paper de bufó i el govern central ha fet de monarca –normal–, mentre el ministre Josep Pi-qué es reservava una impactant aparició en escena fent de cap de la guàrdia reial. Es a dir, un espectacle entretingut, però un poc lamentable, que podria nodrir de grans idees els futurs muntatges d'Albert Boadella i els Joglars.

Una de les primeres conclusions que se'n poden traure és que la força de les autoritats catalanes, totes juntes (Generalitat de Catalunya, ajuntaments, institucions empresarials), encara que vagen d'acord, no sembla que tinguin gaire força per a defensar les seues posicions davant de Madrid. El govern espanyol, almenys l'actual, ha estat capaç de posar en crisi un pacte assolit entre totes les administracions catalanes i, en qüestió d'una setmana, canviar els terminis de l'obra, la manera de pagar-la i el traçat que s'havia pactat. Què hauria passat si les posicions del govern català, els alcaldes i els empresaris hagueren estat dividides?

Seria bo analitzar què ha passat i per què. No per trobar culpables –que n'hi ha–, sinó per evitar mals majors en el futur. No oblidem que el tema de l'AVE (Alta Velocidad Espanola) del Prat encara no ha acabat i que en l'agenda política de les pròximes setmanes, mesos i anys hi ha previstes negociacions importants que, vist el precedent, poden acabar en un autèntic desastre. Si el traçat de l'AVE pel delta del Llobregat estava consensuat entre les institucions catalanes, i va com va, en qüestions tan fonamentals com el Pla Hidrològic, el finançament autonòmic o el finançament dels ajuntaments, per citar només algunes de les més immediates, no hi ha una posició conjunta.

Dit això, paga la pena deixar clar en què ens basem per a fer una descripció tan lamentable del paisatge. Primer, que les noves línies del tren d'alta velocitat, ja siga el Madrid-Barcelona-la Jonquera, o el Madrid-Bonolàndia-València, passen per on passen, les pagaran els contribuents, que és el mateix que dir els contribuents catalans, valencians i balears. Es pagaran amb els diners dels impostos que paguen els contribuents, tant si surten dels pressupostos de l'estat com si surten dels pressupostos de la Generalitat, perquè fins ara els ciutadans de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, en proporcions diferents, són contribuents nets a les arques de l'estat (paguen més del que reben).

En resum, pagaran els mateixos de sempre, i no sembla que siga ara el moment de decidir com es repartirà el cost entre les diferents institucions, almenys fins que no se sàpiga de quants diners disposaran les administracions territorials a partir del 2002, quan entre en vigor el nou model de finançament. En el supòsit que el nou sistema es basara en el nombre d'habitants i garantira a cada comunitat autònoma els diners que li toquen segons la seua població, el problema seria diferent. Però la desconfiança sobre els ingressos futurs dels governs autonòmics –i municipals– està fonamentada. Mal assumpte, abans de començar a negociar.

Quant a la participació de la iniciativa privada en el finançament de projectes com l'AVE, que és una proposta molt raonable, no hauria de ser conseqüència de polèmiques com la d'aquests dies sobre el pas per l'aeroport de Barcelona, sinó de plantejaments fets de la serenitat, el sentit comú i la seriositat.

“El govern espanyol ha estat capaç de posar en crisi un pacte entre totes les administracions catalanes i de canviar-ho tot en una setmana.”